

LA CIÈNCIA, OBJECTIVITAT I EVOLUCIÓ

En primer lloc, caldria puntualitzar la naturalesa d'aquesta activitat humana que pretén un coneixement objectiu, completament netejat de tota projecció que la nostra consciència, tan invadida per les emocions, efectua sobre la realitat.

Avui dia, el progrés de les neurociències i tots els estudis recents sobre els homínids i la seva evolució darwiniana cap a l'actual espècie humana, ens comencen a explicar la naturalesa dels nostres objectes mentals i l'aparició de la cultura. Sabem que el nostre cervell, igual que el d'altres espècies animals com ara els mamífers, grava topològicament objectes mentals gràcies a la passivació de certes sinapsis o connexions de les neurones cerebrals. També sabem que durant l'evolució del cervell dels homínids es van produir dos fets rellevants que han originat l'*Homo sapiens* i la seva cultura: el llenguatge i la pràctica consistent a gravar els seus objectes mentals fora del cervell. Això últim ho feien primer dibuixant a la sorra i a la paret d'una caverna. Més tard, aprofitant el progrés de la tecnologia, va aparèixer l'escriptura en tauletes de terra, papirs, papers, bandes magnètiques, discos digitals... Aquests fets tindran una conseqüència absolutament original en el món dels éssers vius. Es tracta

d'una connexió dels cervells humans no solament entre contemporanis sinó també entre generacions del passat, del present i del futur. I és gràcies a aquesta connexió dels cervells, obtinguda amb el llenguatge i l'escriptura, que es produeix el fet cultural en tots els seus àmbits. La connexió dels cervells seguirà una progressió continuada que implicarà més i més persones fins a un punt particularment àlgid amb la utilització, avui dia, de xarxes d'ordinadors i del famós sistema Internet.

El contingut dels objectes mentals que exportem fora del cervell i que constitueixen en realitat el nostre saber, també segueix una evolució. Aquells objectes mentals que un bon dia descobrim que són poc precisos, defectuosos o erronis, a causa precisament d'un excés, i fins i tot dictadura, de les nostres emocions, desapareixen, acaben sent abandonats i són substituïts per altres de millors. I així es perfecciona el saber i s'obté una imatge més precisa de la nostra condició i del nostre univers. El procés és, doncs, una evolució i una selecció natural que no és regida pel darwinisme, segons el qual és l'atzar de les mutacions el que origina els nous éssers, sinó més aviat pel lamarckisme, que considera la

pressió del medi ambient com a responsable de tota innovació.

Connexió de cervells o connexió de cultures sotmeses a una evolució de tipus lamarckià, aquesta és una visió moderna necessària per explicar el significat de la cultura universal. Tota la Humanitat participa en aquest procés extraordinari que consisteix a construir una cultura amb els nostres coneixements i les nostres emocions expressades amb les creacions artístiques. Cada cop serà més rica i objectiva sense que probablement mai puguem assolir el límit que significa la perfecció. Cada poble aporta coneixements, experiències i vivències. Tots els pobles tenen quelcom de fonamental en el seu patrimoni i tots són dignes del respecte més considerat. La pau i la tolerància són factors necessaris per al progrés cultural i aquest és fonamental per guanyar la pau i la tolerància.

Antoni Lloret i Orriols

Canvi de segle, canvi de mil·lenni. Al llarg dels propers números de la *Revista de Física*, Antoni Lloret aprofita aquestes dues oportunitats totalment subjectives per fer un breu balanç de les aportacions científiques assolides en el context del segle XX i per intentar endevinar com serà la ciència del futur, les seves fites i les seves dificultats.